

samom tekstu nema nikakvih promjena. Pod crtom jednostavno su izostavljene ove kratke bilješke: 4 (str. 44), 5 (str. 46), 6 i 7 (str. 58), 13 (str. 65), 14 (str. 66), 19 (str. 74), 22 (str. 75), 23 (str. 76), 9 (str. 93), 1 (str. 159). Osim 4 (str. 44) i 7 (str. 58) sve se odnose na emigranta D. von Hildenbranda; bilješka 7 (str. 58) čini se da je zabunom ispalna, što se vidi i iz toga što broj 7 u tekstu nije brisan. U bilješkama 16 (str. 100) i 8 (str. 148) brisano je samo ono što se odnosi na emigrante A. Lieberta i K. Bartha. Nezgodno je što u sadašnjem obliku brojevi bilježaka ne teku normalnim redom, jer gore navedene bilješke jednostavno manjkaju, tako da, na pr., iza bilješke 3 slijede 6 i sl. U naučnom pogledu je stoga prvo izdanje vrijednije od ovog jevtinijeg drugog izdanja. — Svoje kritičke primjedbe k ovoj knjizi objelodanio sam u članku »Zwei Wege der Religionsphilosophie« (Philosophisches Jahrbuch 47, 1934, str. 425—431) kao i u knjizi »Problemi religije« Zagreb 1935, str. 6—20. Ističem da je ova knjiga vrlo duboka i originalna, ali da nažalost još uvijek nije naišla na toliko pažnje koliko stvarno zaslužuje.

Dr. Vilim Keilbach.

Sv. Benedikt i njegovo djelo. Dvobroj »Života s Crkvom«. Izdano i kao posebna knjiga. Knjižica »Zvijezda mora«, Hvar 1939, 8°, 232, Din 15.—

»Sv. Benedikt i njegovo djelo« jest zapravo dvobroj (4—5) hrvatskog liturgijskog časopisa »Život s Crkvom«, otisnut zasebno pod gornjim naslovom. Članci benediktinskog opata Vykoukala, P. Emanuela Heufeldera i preuzv. g. Mons. Mihe pušića, biskupa hvarskog imadu hagiografski i ascetički karakter, jer pišu o životu i pravilu sv. Benedikta. Dr. Lovre Katić u članku: »Što su učinili benediktinci za napredak čovječanstva« iznosi vrlo zanimive historijske podatke o preporodnom, socijalnom i kulturnom, a napose školskom i karitativnom radu benediktinaca. Dr. Ivo Delalle, koji je vlastitim perom ukusno isertao naslovnu stranicu, piše članak o liturgiji benediktinaca. Još slijede članci i rasprave: D. Zanko, Benediktinci socijalni dobrotvori; A. Dabinović: Benediktinci u VIII. stoljeću; Msgr. Pavao Butorac, biskup kotorski: Uloga Benediktinaca u hrvatskom narodu; Ante Petravić, Benediktinci u hrvatskoj književnosti; Dr. Lj. Karaman: Benediktinci i srednjovjekovna umjetnost Dalmacije; O. Mlekuš, O. S. B.: Razvoj benediktinskog reda u zadnjih sto godina; Dr. M. Klarić: Važnost benediktinaca za hrv. narod u prošlosti i sadašnjosti (povjesno-arheološka studija); prof. Dr. Ivan Ostojić: Benediktinski samostan u Poveljima na Braču; C. Fisković: Samostan i crkva benediktinki u Trogiru; Albe Vidaković: Benediktinci obnovitelji Gregorijanskog korala; Zd. Zanko: Bajronska umjetnost; Dr. I. Delalle: Sv. Benedikt u ikonografiji. Pjesma prof. Grgeca: »Prvi odgojitelji svete Hrvatske«, koja je preštampana iz njegove knjige »Sveta Hrvatska« u nekoliko desetaka strofa obuhvaća u sintezi lozinku, čežnje, duh i rad benediktinskog reda.

Naslovi navedenih članaka kao i imena pisaca govore nam, da je ta knjiga skup zanimivih monografija ne samo asketičkog, nego povjesnog, socijalnog, kulturnog, glazbenog i umjetničkog, te arheološkog

karaktera. Knjiga bi sa znanstvenog gledišta bila još vrijednija, da joj je dodan iskaz kratkih biografija pisaca pojedinih članaka. Tako bismo znali, odakle je opat Vykoukal, pater Heufelder. Za ostale naše javne radnike koji tu surađuju znamo doduše, ali biografije im svatko ne pozna, niti zna, gdje će ih naći.

Dr. M. Meschler: Tri temelja duhovnog života. Naklada »Fides«, Senj 1939, 16°, 212, Din 15 i 18.

Nakon što je senjska književna naklada »Fides« (Dr. Ivo Blažević) izdala na hrvatskom jeziku knjižicu isusovca Mavre Meschlera: »Zum Charakterbild Jesu«, izdaje sada prijevod njegova djelca: »Drei Grundlehren des geistl. Lebens«, koje je doživjelo do sada sedam njemačkih izdanja.

U toj knjižici obradio je iskusni pater cijelu ascetiku u originalnoj formi, u tri poglavlja: molitva, samozataja, sjedinjenje s Isusom po ljubavi. Pojedini članci su kratki i pregledni, a klasična asketska nauka daje se čitatelju u ugodnom modernom načinu izražavanja.

Knjižica je potreba vremena i kod nas. Što nije samo po imenu katoličko, to danas doista hoće biti katoličko. Moderni apostolat katoličke akcije unosi u današnji naraštaj novi duh. Zato će ova knjižica biti potrebna organiziranim katolicima da prodube svoju duhovnost i da je uredi po zdravim načelima. Po svome malom formatu i tvrdom uvezu (18 din) zgodna je, da se daje drugima kao dar. Nekoć je svaka hrvatska plemkinja i građanka imala svoju duhovnu knjižnicu, koja se sastojala od molitvenika i nekoliko duhovnih knjiga.

Kućne asketske knjižice valjalo bi opet uvesti kod nas, osobito danas, kad i obrtnici i seljaci znadu dobro čitati, te se i oni mogu korisno služiti tim duhovnim blagom.

D. N.

Karrer Otto, Matthäus-Evangelium, Erklärung. Ars Sacra, München 1938 8°, str. IX+580.

Pisac je prije izdavao svoje kratke, ali sočne komentare u posebnim svescima, kojih je do sada izišlo sedam: Vorbote des Heiles, Die frohe Botschaft, Das Reich Gottes im Kampf, Scheidung der Geister, Das Gottesreich durch die Kirche, Der Sturm auf Jerusalem, Christi Endkapf und Sieg. Ovim svescima dolazi još kao uvodni dio: Lies die Bibel. Auktor ne proučava pojedinosti sam, nego je velikim dijelom slijedio stručna djela. Iznosi sve rezultate katoličke egzegeze Matejeva evanđelja u laganoj i svima pristupačnoj formi. Egzegeza je ispravna i rekao bih dotjerana. Glavna zamisao je ideja i djelovanje Kraljevstva Božjega na zemlji. Čitavo djelo obuhvata blizu 600 stranica. Pojedini je svezak za sebe već zaokružena cjelina. Zato se može lako dijeliti od svega i pojedinačno širiti među krugove studenata i katoličkih obrazovanih lajka.

Dr. Nikola Žuvić.

Fiedler E., In jener Zeit. Salzburg-Leipzig (Pustet) 1938, 8°, str. 295.

Činjenica je, da se svijet danas zanima za Sveto Pismo mnogo više nego prije. Ali varali bi se, kad bi mislili, da većina vjernika inače pozna Sveto Pismo. Općenito se poznaju jači događaji iz evanđeoskih perikopa, koji se čitaju i čuju godinama u nedjelje i blagdane u crkvi.